

EDUCAȚIA INTERCULTURALĂ A COPIILOR CU PĂRINȚI PLECAȚI

În cadrul proiectului EDUACCES sunt integrați elevi din județul Sibiu, elevi care aparțin atât majorității, cât și unor minorități etnice. Pentru acești copii, ai căror părinți sunt plecați la muncă în alte state și în alte culturi, este foarte importantă educarea în spiritul interculturalității, al diversității etnice.

Conceptul de *educație* vizează pregătirea oamenilor pentru înțelegerea și acceptarea exponenților etniilor diferite. Scopurile educației multietnice sunt:

- cunoașterea de către fiecare grup etnic a propriilor valori particulare;
- familiarizarea grupurilor etnice cu principalele elemente ale culturii altor grupuri, înțelegerea și respectarea acestora;
- facilitarea confruntării preocupărilor alternative;
- înzestrarea elevilor cu priceperi, cunoștințe, atitudini necesare desfășurării activităților în cadrul profesiei, dar și în conturarea culturii generale etnice în școli și în societate;
- reducerea discriminării dintre membrii unor grupuri

În Europa, sintagma „educație interculturală” a fost utilizată pentru prima oară în 1981 în cadrul Proiectului privind educația copiilor aparținând familiilor de imigranți, proiect dezvoltat de către Consiliul Europei.

Educația interculturală are drept scop să treacă peste coexistența pasivă, să ajungă la un mod de viață dezirabil împreună în societățile multiculturale, prin crearea înțelegerii, respectului și a dialogului dintre grupurile culturale diferite.

Ar trebui să începem să relaționăm unii cu alții la un nivel de egalitate – fie ca este între societăți și culturi diferite, fie între majoritate și minorități din interiorul aceleiași societăți. Trebuie să luptăm împotriva discriminării la nivel economic internațional, altfel marginalizarea și sărăcia vor continua să existe la nivel global. Este important să lucrăm cu noi înșine pentru a înțelege și modifica prejudecățile și stereotipurile. Trebuie să stabilim o cale de a transforma încet societățile multiculturale în unele interculturale.

Politicile care recunosc identitățile culturale și încurajează diversitatea nu au ca rezultat fragmentarea, conflictul social, dezvoltarea slabă sau reguli autoritare. Asemenea politici sunt atât viabile, cât și necesare, pentru că adesea suprimarea grupurilor identificate cultural duce la tensiuni.

Educația interculturală are ca **obiective**:

- dobândirea de cunoștințe privind cultura în general și impactul acesteia asupra comportamentelor individuale și de grup, privind propria cultură și privind alte culturi (o persoană curioasă poate fi o persoană interculturală)
- dezvoltarea de deprinderi legate de viața într-o societate multiculturală / interculturală (conștientizarea propriilor determinări culturale, stereotipuri și prejudecăți, identificarea acestora la ceilalți, capacitatea de a relativiza punctele de vedere, abilități comunicaționale și relaționale); este de subliniat că nu există culturi superioare, respectiv inferioare, deoarece culturile nu se compară.
- formarea de atitudini cum ar fi respectul pentru diversitatea culturală, pentru identitatea culturală proprie și a celorlalți, refuzul discriminării și intoleranței (motorul societății fiind nu conflictul, ci diversitatea – ceea ce duce la conceptul că dacă toți ar fi la fel, ar fi plictisitor)
- stimularea participării și acțiunii în sensul promovării principiilor unei societăți interculturale (este ceea ce foarte bine pot face profesorii minorităților naționale)

În noiembrie 2003, Conferința europeană a miniștrilor educației de la Atena a adoptat “Declarația privind educația interculturală în noul context european”, care, între altele:

- recunoaște importanța educației interculturale și a integrării perspectivei interculturale în formarea profesorilor și în activitățile educative;
- susține cooperarea europeană în acest domeniu și realizarea unor proiecte și programe europene pe această temă;
- recomandă dezvoltarea de instrumente de asigurare a calității inspirate de educația pentru cetățenie democratică, care să ia în considerare dimensiunea interculturală.

Rolul școlii ca mijloc de acomodare, socializare și includere a elevilor din grupurile minoritare este de neînlocuit. În acest caz, educația interculturală trebuie să dezvolte programe concepute să împlinescă nevoile fundamentale ale grupurilor minoritare în stabilirea și câștigarea recunoașterii lor în societate. Aceste programe sunt fundamentale și deschise schimbării, permițând elevilor să înțeleagă gradual codul cultural al curentului principal al societății și să dobândească abilitățile și instrumentele necesare dezvoltării autonomiei personale și a propriei încrederi în societate

Expert de sprijin psiho-social 1: TODOR OTILIA ANCA